त्वद्वियोगभवे चण्डि मया तमसि मज्जता ।
दिष्ट्या प्रत्युपलब्धासि चेतनेव गतासुना ॥ १३३ ॥

उर्वशी । मरिसदु मरिसदु मव्हाराओ जं मए कोबवसं गदाए अवत्थन्तरं दंसिदो मव्हाराओ ।

राजा । नाहं प्रसादनीयस्त्वया । त्वद्दर्शने प्रसन्नो मे सर्वाङ्गात्मा । तत्कथय कथमियन्तं कालं मया विरहिता स्थितासि ।

॥ अनन्तरं चर्चरी ॥

मोरा परडअ हंस रहंगम
अलि गज पव्वअ सरिअ कुरंगम ।
तुज्झह कारणे रण्ण भमन्तें
को ण ङ पुच्छिअ मइ रोअन्तें ॥ १३४ ॥

उर्वशी । अन्तःकरणापचक्खीकिदवुत्तन्तो मव्हाराओ ।

राजा । प्रिये अन्तःकरणमिति न खल्ववगच्छामि ।

उर्वशी । सुणादु मव्हाराओ । पुरा भअवदा मव्हासेणेण सासदं कुमारव्वदं गेण्हिअ अअं सअलकलुसो णाम गन्धमादणकच्छो अङ्कासिदो किदा अ थिदी ।

राजा । कीदृशी ।

उर्वशी । जा किल इत्थिआ इमं पदेसं आगमिस्सदि सा लदाभावेण परिणदा ङविस्सदि गोरीचरणारागसंभवं मणिं वज्जिअ लदाभावं ण मुञ्चिस्सदि । तदो अहं गुरुसावसंमूढहिअआ विसुमरिददेवदाणिअमा अम्मकाजणपरिहरणीअं कुमारवणं पविट्ठा । पवेसाणन्तरं च काणणोपान्तवत्तिणा लदाभावेण परिणदं मे हअं ।